

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa

(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang

Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm

Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu

Sài Gòn 1998

--- o0o ---

Tập 14

QUYỂN THỨ 337

HỘI THỨ NHẤT

Phẩm

HỌC KHÉO TIỆN

Thứ 55 - 1

Bấy giờ, Thiên Đế Thích thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế rất là thẳm sâu cùng cực, khó thấy, khó giác, chẳng thể tầm nghĩ, vượt cảnh tầm nghĩ, là sở chứng của kẻ trí giả Thông huệ vi mật, vì tất cả phân biệt rõ ràng là vậy. Bạch Thế Tôn! Nếu các hữu tình đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu đây, thường vui lòng nghe, thọ trì đọc tụng, rõ ràng thông lợi, như lý suy nghĩ, y giáo tu hành, chính vì người thuyết cho đến Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Còn kẻ chẳng là các tâm, tâm sở, phải biết các loại hữu

tình như thế chắc chẳng trọn nên căn lành chút xíu.

Bấy giờ, Phật bảo Thiên Đế Thích rằng: Như vậy, như vậy. Như lời người vừa nói. Kiền Thi Ca! Nếu các hữu tình đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu đây, thường vui lòng nghe, thọ trì đọc tụng, rốt ráo thông lợi, như lý suy nghĩ, y giáo tu hành, chính vì người thuyết cho đến Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng xen tạp các tâm, tâm sở; phải biết các loại hữu tình như thế quyết định trọn nên căn lành rộng lớn.

Kiền Thi Ca! Giả sử tất cả hữu tình ở trong châu Thiệm bộ đây, thấy đều trọn nên mười thiện nghiệp đạo và bốn tinh lự, bốn tâm vô lượng, bốn định vô sắc, năm thần thông thấy vô lượng công đức. Có các thiện nam tử, thiện nữ nhân đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu đây, thường vui lòng nghe, thọ trì đọc tụng, rốt ráo thông lợi, như lý suy nghĩ, y giáo tu hành, chính vì người thuyết. Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này chỗ được công đức, đối trước đã nói các loại hữu tình trong châu Thiệm bộ sở thành công đức là hơn trăm bội, là hơn ngàn bội, là hơn trăm ngàn bội, là hơn trăm ức bội, là hơn trăm trăm ức bội, là hơn ngàn trăm ức bội, là hơn trăm ngàn trăm ức bội, là hơn muôn ức bội, là hơn trăm muôn ức bội, là hơn

ngàn muôn ức bội, là hơn trăm ngàn muôn ức bội, toán bội, số bội, kể bội, dụ bội cho đến cực số bội cũng lại là hơn.

Bấy giờ, trong hội có một Bí-sô bảo Thiên Đê Thích rằng: Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nhân đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu đây, nhiếp tâm chẳng loạn, thường vui lóng nghe, thọ trì đọc tụng, khiến rất thông lợi, như lý suy nghĩ, y giáo tu hành, chính vì người thuyết, cho đến Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng xen tạp các tâm, tâm sở, chỗ được công đức hơn các loại hữu tình châu Thiệm bộ tất cả trọn nên mười thiện nghiệp đạo và bốn tĩnh lự, bốn tâm vô lượng, bốn định vô sắc, năm thần thông thấy vô lượng công đức.

Thiên Đê Thích nói: Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, đầu tiên khi sơ phát một niệm tâm tương ưng Nhất thiết trí trí, chỗ được công đức đã hơn vừa nói các loại hữu tình trong châu Thiệm bộ tất cả trọn nên mười thiện nghiệp đạo và bốn tĩnh lự, bốn tâm vô lượng, bốn định vô sắc, năm thần thông thấy vô lượng công đức nhiều trăm ngàn bội, huống chi đối kinh điển Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, rất thẳm sâu đây, nhiếp tâm chẳng loạn, thường vui lóng nghe, thọ trì đọc tụng, khiến rất thông lợi, như lý suy nghĩ, y giáo tu hành, chính vì

người thuyết, cho đến Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng xen tạp các tâm, tâm sở, chỗ được công đức mà so lường được ư? Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ chẳng những hơn trong châu Thiệm bộ kia, các loại hữu tình trọn nên mười thiện nghiệp đạo thầy, mà cũng hơn tất cả thế gian, trời, người, a-tổ-lạc thầy. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ chẳng những hơn kia thế gian, trời, người, a-tổ-lạc thầy, cũng hơn tất cả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ chẳng những hơn kia tất cả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác, cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, an trụ ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cảnh không, vô tế không, tán không, vô biến dị không, bốn tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, an trụ chơn như pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, thật tế, hư không giới, bất tư nghì giới. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện

khéo léo, an trụ khổ tập diệt đạo thánh đế. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành bốn tinh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi. Vì có sao? Các thiện nam tử,

thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành Cực hỷ địa, Ly cấu địa, Phát quang địa, Diệm huệ địa, Cực nan thắng địa, Hiện tiền địa, Viễn hành địa, Bất động địa, Thiện huệ địa, Pháp vân địa. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành năm nhãn, sáu thần thông. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành Phật mười lục, bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngần mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngần mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngần mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện

khéo léo, tu hành đà-la-ni môn, tam-ma-địa môn. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu hành quán duyên tánh duyên khởi. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, nghiêm tịnh cõi Phật, thành thực hữu tình. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa phương tiện khéo léo, tu các hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát và tu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng

Chánh đấng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Bí-sô phải biết, các thiện nam tử thiện nữ nhân này, công đức trí huệ cũng hơn Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa phương tiện khéo léo, tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa. Vì có sao? Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này mau chứng Vô thượng Chánh đấng Bồ-đề, lợi vui hữu tình không ngăn mé vậy.

Lại nữa, Bí-sô! Các thiện nam tử thiện nữ nhân này, phải biết tức là Bồ-tát Ma-ha-tát. Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, nên chẳng bị thế gian, trời, người, a-tổ-lạc thấy và các Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát hàng phục thắng hơn được.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, nên năng nói giống Phật, khiến chẳng dứt tuyệt.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, nên thường chẳng xa lìa bạn lành chơn thắng là Bồ-tát, Như Lai Ứng Chánh Đấng Giác.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, nên chẳng bao lâu sẽ ngồi tòa diệu Bồ-đề, hàng

phục ma quân, chứng được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp, vớt đại khổ sanh tử cho các loại hữu tình.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, nên thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chẳng học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên bốn Thiên vương hộ thể lãnh bốn chúng Đại thiên vương đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế mau được ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lẹ chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Như trước Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã nhận bốn bát do bốn Thiên vương phụng hiến, người cũng sẽ nhận. Như xưa bốn Đại thiên vương phụng lên bốn bát, Ta cũng sẽ phụng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, thường học pháp

các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Thiên đế chúng tôi lãnh Thiên chúng Ba mươi ba đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lẹ chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Thiên vương Tô-dạ-ma lãnh Thiên chúng Dạ-ma đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lẹ chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Thiên vương San-Đổ-sử-đa lãnh Thiên chúng Đổ-

sử-đa đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học các pháp chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Thiên vương Diệu Biến hóa lãnh Thiên chúng Lạc biến hóa đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Thiên vương Diệu Tự Tại lãnh Thiên chúng Tha Hoá Tự Tại đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay,

Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Thiên vương Sách-ha giới chủ Đại phạm lãnh Thiên chúng Phạm chúng thiên, Phạm phụ thiên, Phạm hội thiên đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Cực Quang Tịnh thiên lãnh Thiên chúng Quang thiên, Thiểu quang thiên, Vô lượng quang thiên đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng

ting tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Biến Tịnh thiên lãnh Thiên chúng Tịnh thiên, Thiếu tịnh thiên, Vô lượng tịnh thiên đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Quảng Quả thiên lãnh Thiên chúng Quảng thiên, Thiếu quảng thiên, Vô lượng quảng thiên đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc

giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, thường học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, nên Sắc Cứu Cánh thiên lãnh Thiên chúng Vô phiến thiên, Vô nhiệt thiên, Thiện hiện thiên, Thiện kiến thiên đi đến chỗ kia cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen, tác lời như vậy: Lành thay, Đại sĩ! Nên siêng tinh tiến học pháp các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát đáng nên học, chớ học hạnh Thanh văn và các Độc giác đáng nên học. Nếu học như thế sẽ mau ngồi yên tòa diệu Bồ-đề, lệ chúng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quay xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu, nên tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát cùng các trời, rồng, a-tổ-lạc thấy thường theo hộ niệm. Do nhân duyên đây Bồ-tát Ma-ha-tát này, thế gian tất cả hiểm nạn nguy ách, thân tâm buồn khổ đều chẳng xâm hại.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thâm sâu,

chư Phật, Bồ-tát và các trời, rồng, a-tổ-lạc thấy thường hộ niệm, nên thế gian có bao đại chủng trái nhau sanh khởi các bệnh đều chẳng xâm hại. Gọi là bệnh mắt, bệnh tai, bệnh mũi, bệnh lưỡi, bệnh thân, bệnh các lông đốt; đau thân, đau tim, đau đầu, đau răng, đau hông, đau lưng, đau vai, đau bụng, đau các lông đốt. Bốn trăm lẻ bốn bệnh bao nhiêu như thế đều ở trong thân hẵn không có được, duy trừ trọng nghiệp chuyển làm chịu nhẹ.

Bí-sô phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này như thuyết tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, nên được công đức đời hiện như thế thấy, công đức đời sau vô lượng vô biên!

Bấy giờ, cụ thọ A-nan thẳm tác nghĩ này: “Nay Thiên Đế Thích vì tự biện tài khen thuyết công đức thù thắng Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu như thế, hay là sức oai thần Như Lai?”

Khi ấy, Thiên Đế Thích liền biết tâm A-nan đã nghĩ gì nên thưa A-nan rằng: Tôi đã khen thuyết công đức thù thắng Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, đều là sức oai thần Như Lai.

Bấy giờ, Phật bảo A-nan rằng: Như vậy, như vậy. Nay Thiên Đế Thích khen công đức hiếm có Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, phải biết đều là thần lực Như Lai, chẳng phải tự biện tài. Vì có

sao? Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu công đức hiem có, chẳng phải người, trời thấy có thể biết được vậy. A-nan! Phải biết nếu Bồ-tát Ma-ha-tát khi học tập Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu như thế, khi suy nghĩ Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu như thế, khi tu hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu như thế, tất cả ác ma ở Tam thiên đại thiên thế giới đây đều sanh nghi hoặc, đều tác nghĩ này: Bồ-tát Ma-ha-tát đây vì chứng thật tế, lui lấy quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác Bồ-đề, hay là tiến tới Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng rời Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu như thế, khi ấy các ác ma rất sanh rầu khổ, thân tâm run sợ như trúng phải tên độc.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, có ác ma đi đến chỗ kia hoá làm những việc đáng kinh hãi, nghĩa là dao gươm, ác thú, rắn độc, lửa dữ phục đồ bốn phương đều phát cháy, muốn khiến thân tâm Bồ-tát kinh hoàng, mê mất tâm Vô thượng Đại Bồ-đề, với chỗ tu hành tâm sanh lui trụt, cho đến phát khởi một niệm loạn ý chướng ngại Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Bấy giờ, cụ thọ A-nan thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Vì các Bồ-tát Ma-ha-tát khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, đều bị ác ma làm rối loạn, hay có kẻ bị rối loạn, kẻ chẳng bị rối loạn?

Phật bảo A-nan: Chẳng phải các Bồ-tát Ma-ha-tát khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu đều bị ác ma làm rối loạn, nhưng có kẻ bị rối loạn, kẻ chẳng bị.

Cụ thọ A-nan lại thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Hạng Bồ-tát Ma-ha-tát nào khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu bèn bị ác ma làm rối loạn? Hạng Bồ-tát Ma-ha-tát nào khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu chẳng bị ác ma làm rối loạn?

Phật bảo A-nan: Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát đời trước nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, tâm chẳng tin hiểu, bèn sanh bài báng, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, liền bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát đời trước nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, thâm tâm tin hiểu, chẳng sanh bài báng, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát đời trước nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu đây, tâm sanh do dự rằng thật có Bát-nhã Ba-la-mật-đa

thăm sâu đây, hay thật không Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu đây, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát đời trước nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu đây, chẳng sanh nghi hoặc, quyết định tin có Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu. Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa bạn lành, bị các bạn ác nắm giữ, chẳng nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu như thế. Do chẳng nghe nên chẳng năng hiểu rõ. Chẳng hiểu rõ nên chẳng năng tu tập. Chẳng tu tập nên chẳng năng như thật chứng được Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu như thế. Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát gần gũi bạn lành, chẳng bị bạn ác nắm giữ, được nghe Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu như thế. Do được nghe nên bèn năng hiểu rõ. Do hiểu rõ nên năng tu tập được. Do năng tu tập nên như thật chứng được Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu. Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa, nhiếp thọ khen ngợi pháp

chẳng chơn diệu. Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát gần gũi Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng nhiếp, chẳng khen pháp chẳng chơn diệu, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát xa lìa Bát-nhã Ba-la-mật-đa đối pháp chơn diệu phỉ báng hủy chê. Bấy giờ ác ma bèn tác nghĩ này: "Nay Bồ-tát đây cùng ta là bạn. Kia do báng hủy pháp chơn diệu nên mới có vô lượng các thiện nam tử thiện nữ nhân trụ Bồ-tát thừa, đối pháp chơn diệu cũng sanh hủy báng theo. Do nhân duyên đây nguyện ta viên mãn. Các thiện nam tử thiện nữ nhân Bồ-tát thừa này, nếu siêng tinh tiến tu các pháp lành mà đọa Thanh văn, hoặc bậc Độc giác cũng khiến người khác đọa theo". A-nan phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát gần gũi Bát-nhã Ba-la-mật-đa, đối pháp chơn diệu tín thọ ngợi khen, cũng khiến vô lượng các thiện nam tử thiện nữ nhân trụ Bồ-tát thừa, đối pháp chơn diệu tín thọ ngợi khen. Do đây ác ma kinh sợ buồn rầu. Các thiện nam tử thiện nữ nhân Bồ-tát thừa này, nếu chẳng tinh siêng tu các

pháp lành, mà cũng quyết định chẳng khiến mình người lui đọa Thanh văn hoặc bậc Độc giác, chắc chứng được Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. A-nan phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát khi nghe thuyết kinh Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, tác lời như vậy: Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế rất là thẳm sâu, khó thấy khó giác, nào dùng tuyên nói, lóng nghe thọ trì, đọc tụng suy nghĩ, tinh siêng tu tập, biên chép lưu bố làm chi. Ta hãy chẳng năng thấu được nguồn đáy huông là các kẻ trí cạn. Khi ấy, có vô lượng các thiện nam tử thiện nữ nhân trụ Bồ-tát thừa nghe lời nói kia, tâm sanh kinh sợ, đều lui tâm Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát khi nghe thuyết kinh Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, tác lời như vậy: Bát-nhã Ba-la-mật-đa như thế rất là thẳm sâu, khó thấy khó giác, nếu chẳng tuyên nói, lóng nghe thọ trì, đọc tụng suy nghĩ, tinh siêng tu tập, biên chép lưu bố, mà năng chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, quyết không có lẽ ấy. Khi đó, có vô lượng các thiện nam tử thiện nữ nhân nghe lời kia nói, vui mừng nhẩy nhót, đều đối Bát-nhã

Ba-la-mật-đa thường ưa lóng nghe, thọ trì đọc tụng, khiến rất thông lợi, như lý suy nghĩ, tinh tiến tu hành, vì người diễn nói, biên chép lưu bố, mau tới Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. A-nan phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thăm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát ý mình đã có công đức thiện căn, khinh các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát khác, là tác lỗi này: Ta năng tu tập Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tiến, Tĩnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa, các người chẳng năng. Ta năng an trụ nội không, ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cảnh không, vô tế không, tán không, vô biến dị không, bốn tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không, các người chẳng năng. Ta năng an trụ chơn như, pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, thật tế, hư không giới, bất tư nghì giới, các người chẳng năng. Ta năng an trụ khổ tập diệt đạo thánh đế, các người chẳng năng. Ta năng tu tập bốn tĩnh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định, các người chẳng năng. Ta năng tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín

thứ đệ định, mười biến xứ, các người chẳng năng. Ta năng tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi, các người chẳng năng. Ta năng tu tập không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn, các người chẳng năng. Ta năng tu tập Bồ-tát thập địa, các người chẳng năng. Ta năng nghiêm tịnh cõi Phật, thành thực hữu tình, các người chẳng năng. Ta năng quan sát thuận nghịch mười hai duyên khởi, các người chẳng năng. Ta năng tu tập năm nhãn, sáu thần thông, các người chẳng năng. Ta năng tu tập Phật mười lực, bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, các người chẳng năng. Ta năng tu tập xa-ma-tha, tỳ-bát-xá-na, các người chẳng năng. Ta năng tu tập pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả, các người chẳng năng. Ta năng tu tập đà-la-ni môn, tam-ma-địa môn, các người chẳng năng. Ta năng tu tập nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, các người chẳng năng. Ta năng quan sát các pháp tự tướng, cộng tướng, các người chẳng năng. Ta năng tu tập tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, các người chẳng năng. Ta năng tu tập chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, các người chẳng năng. Bảy giờ, ác ma vui mừng nhảy nhót mà rằng: Bồ-tát đây là bè bạn ta, lộn quanh sanh tử chưa có ngày ra khỏi. A-nan

phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng ỷ mình có công đức thiện căn mà khinh các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát khác, tuy thường tinh tiến tu các thiện pháp mà chẳng chấp đấm tướng các thiện pháp. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát tự ỷ danh tánh được nhiều người quen biết, khinh miệt các Bồ-tát khác tu thiện. Hằng khen đức mình, hủy chê người khác. Thật thời không có các hành trạng tướng Bất thối chuyển Bồ-tát Ma-ha-tát mà bảo thật có, khởi các phiền não khen mình hủy người mà rằng: Các người không có danh tánh Bồ-tát, duy ta độc hữu danh tánh Bồ-tát. Do tăng thượng mạn khinh miệt hủy chê các chúng Bồ-tát Ma-ha-tát khác, bấy giờ ác ma thấy việc đây rồi bèn tác nghĩ này: Nay Bồ-tát đây khiến cung điện cõi nước ta chẳng đến nổi trống, càng thêm địa ngục, bàng sanh, quỷ giới. Khi ấy ác ma trợ thần lực cho kia, làm cho càng tăng thêm oai thế biện tài. Do đây nhiều người tin chịu lời kia. Bởi đây, khuyến phát ác kiến đồng bọn, đã có ác kiến đồng bọn, theo bọn học tà, theo bọn học tà rồi phiền não hừng thịnh. Vì tâm điên đảo cho nên phát khởi ra các nghiệp

thân ngữ ý, đều năng chiêu cảm được khổ quả suy tôn chẳng đáng yên vui. Do nhân duyên đây tăng bội ba ác thú, khiến cung điện của ma đầy rẫy cõi nước. Do đây ác ma vui mừng nhảy nhót, có các sở tác tùy ý tự tại. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng ỷ mình có tánh danh hư dối, chẳng khinh miệt các Bồ-tát khác tu thiện, đối các công đức không tăng thượng mạn, thường chẳng tự khen cũng chẳng hủy người, năng khéo giác biết sự nghiệp của các ma. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát cùng kể cầu Thanh văn, Độc giác cùng nhau đấu tranh hủy nhục bài báng. Bấy giờ, ác ma thấy việc này tác nghĩ như vậy: Thiện nam tử đây xa lìa Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, gần gũi địa ngục, bàng sanh, quỷ giới. Sở dĩ vì sao? Cùng nhau đấu tranh, hủy nhục bài báng chẳng phải đạo Bồ-đề, chỉ là đạo địa ngục, bàng sanh, quỷ giới các ác thú. Tác nghĩ đây rồi, vui mừng nhảy nhót. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát cùng kể cầu Thanh văn, Độc giác chẳng

hủy nhục nhau, bài báng tranh đấu, phương tiện hóa dẫn khiến đến Đại thừa, hoặc khiến siêng tu thiện pháp tự thừa mình. A-nan phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

Lại nữa, A-nan! Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát cùng các thiện nam tử, thiện nữ nhân cầu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, hủy nhục đấu tranh, bài báng lẫn nhau. Bấy giờ ác ma thấy việc này rồi, tác nghĩ như vậy: Hai Bồ-tát đây đều trái Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đều gần địa ngục, bàng sanh, quỷ giới các ác thú. Sở dĩ vì sao? Hủy nhục đấu tranh, bài báng lẫn nhau chẳng phải đạo Bồ-đề, chỉ là đạo địa ngục, bàng sanh, quỷ giới các ác thú. Tác nghĩ này rồi, vui mừng nhảy nhót. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, bèn bị ác ma làm rối loạn. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát cùng các thiện nam tử, thiện nữ nhân cầu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng hủy nhục đấu tranh, bài báng lẫn nhau; lại dạy dỗ nhau, siêng tu pháp lành, khiến mau chứng được Nhất thiết trí trí. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này khi hành Bát-nhã Ba-la-mật-đa thẳm sâu, chẳng bị ác ma làm rối loạn.

A-nan phải biết, nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chưa được ký Bất thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng

Bồ-đề, đối chỗ các Bồ-tát đã được ký Bất thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khởi tâm tổn hại, đấu tranh hủy nhục, khinh miệt bài báng. Bồ-tát Ma-ha-tát này tuy khởi ngàn ấy niệm tâm chẳng nhiều ích, hoàn lui ngàn ấy kiếp từng tu thắng hạnh, trải ngàn ấy thời gian xa lìa bạn lành, hoàn chịu ngàn ấy sanh tử trói buộc. Nếu chẳng nói bỏ tâm Đại Bồ-đề, hoàn lại ngàn ấy kiếp siêng tu thắng hạnh, nhiên hậu mới bổ sung công đức bị lui mất.

Khi ấy, cụ thọ A-nan thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Ma-ha-tát này đã khởi ác tâm sanh tử tội khổ, vì phải trôi lăn trải qua ngàn ấy thời gian, hay là ở trong thời gian giữa cũng được lìa khỏi? Bồ-tát Ma-ha-tát này bị lui thắng hạnh, vì cần tinh siêng trải ngàn ấy kiếp nhiên hậu mới được bổ sung, hay vì ở thời gian giữa có nghĩa phục hồi?

Phật bảo: A-nan! Ta vì Bồ-tát, Độc giác, Thanh văn nói có khởi tội hoàn bổ thiện pháp. A-nan phải biết, nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chưa được ký Bất thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đối chỗ các Bồ-tát đã được ký Bất thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khởi tâm tổn hại, đấu tranh hủy nhục, khinh miệt bài báng, lại không hổ trên, ôm hận chẳng xả, chẳng năng như pháp phát

lồ cãi hỏi. Ta nói loại kia, ở thời gian giữa không có nghĩa khởi tội hoàn bổ thiện lại, phải ngăn ấy kiếp trôi lăn sanh tử, xa lìa bạn lành, bị buộc nhiều khổ. Nếu chẳng nói bỏ tâm Đại Bồ-đề, phải ngăn ấy kiếp siêng tu thắng hạnh, nhiên hậu mới bỏ lại công đức bị lui mất. Nếu Bồ-tát Ma-ha-tát chưa được ký Bất thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đối chỗ Bồ-tát đã được ký Bất thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, khởi tâm tổn hại, tranh đấu hủy nhục, khinh miệt bài báng, sau sanh hồ trên, tâm không oán kết, mau lại như pháp phát lồ cải hỏi, tác nghĩ như vậy: “Ta nay đã được thân người khó được, nhưng sao lại khởi tội lỗi như thế, mất lợi lành lớn? Ta nên làm nhiều ích tất cả hữu tình, nhưng sao đối trong ấy phản làm suy tổn? Ta nên cung kính tất cả hữu tình như tớ thờ chủ, nhưng sao đối trong ấy phản sanh kiêu mạn, hủy nhục khinh miệt? Ta nên nhẫn chịu tất cả hữu tình đánh đập mắng chửi, nhưng sao đối kia lại dùng thân ngữ bạo ác trả thù? Ta nên hòa giải tất cả hữu tình khiến ái kính nhau, tại sao lại khởi lời nói khinh ác cùng kia chống trái? Ta nên nhẫn chịu tất cả hữu tình đâm đập trường thời in như đường lộ, cũng như cầu cống, tại sao đối kia làm lăn nhục? Ta cầu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì giải thoát đại khổ sanh tử cho hữu tình, khiến được Niết bàn an vui rốt ráo, tại sao lại muốn đem

khổ cho thêm? Ta nên từ nay cùng đời vị lai như si như câm, như điếc như mù, đối các hữu tình không phân biệt gì; giả sử cắt đứt đầu chân thân phần đối hữu tình kia trọn chẳng khởi ác. Ta chột khởi ác là phá hoại tâm Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chướng ngại sở cầu Nhất thiết trí trí”. A-nan phải biết, Bồ-tát Ma-ha-tát này, ta nói ở thời gian giữa cũng có nghĩa khởi tội hoàn lại bổ thiện, bất tất trải qua ngàn ấy kiếp số trôi lăn sanh tử. Ác ma đối kia chẳng năng rối loạn.

A-nan phải biết, các Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng nên giao thiệp cùng kẻ cầu Thanh văn, Độc giác thừa. Túng sử phải giao thiệp chẳng nên ở chung. Bất đắc dĩ cùng ở chung chẳng nên cùng kia luận nghị quyết trạch điều gì. Sở dĩ vì sao? Nếu cùng loại ấy luận nghị quyết trạch, hoặc khi phát khởi tâm giận dữ thấy, hoặc lại khiến sanh lời lẽ thô ác. Nhưng các Bồ-tát đối loại hữu tình chẳng nên phát khởi tâm giận dữ thấy, cũng chẳng nên sanh lời lẽ thô ác, dù bị cắt đứt thân phần đầu chân, cũng chẳng nên khởi sân phần ác ngôn. Sở dĩ vì sao? Nên tác nghĩ này: Ta cầu Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề vì cứu các khổ sanh tử hữu tình, khiến được lợi ích an vui rất ráo, thì tại sao đối kia lại khởi ác sự? A-nan phải biết, các Bồ-tát đối loại hữu tình khởi tâm giận dữ, phát lời thô ác là chướng ngại

Nhất thiết trí trí của BỒ-tát, cũng là phá hoại vô biên hạnh pháp thù thắng. Vậy nên chúng BỒ-tát muốn chúng Vô thượng Chánh đẳng BỒ-đề, đối các hữu tình chẳng nên giận dữ, cũng chẳng nên khởi lời lẽ thô ác.

--- o0o ---